Р Е Ш Е Н И Е
№ 3674

гр. София, 02.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 33 състав,** в публично заседание на 04.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7923** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на П. К. Р., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], срещу уведомително писмо за приключила обработка на заявление по схемите и мерките за директни плащания на площ за кампания 2009 г. с изх. № 01-6500/5403 от 08.05.2013 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", с което по общо заявление за плащане на площ с У. 24/140709/39661 от 08.05.2009 г., в частта му, с която е определена санкция за бъдещ период в размер на 3429.30 лева по схема НР 1, съгласно таблица № 2.

С жалбата се излагат доводи за нищожност, респ. незаконосъобразност на обжалвания акт като постановен в противоречие със съдебно решение, което е влязло в сила и предвид липса на фактически и правни основания за издаването му по отношение на удържаната сума за бъдещ период в размер на 3429.30 лева. В с.з. жалбата се поддържа от проц. представител. Претендират се разноски по делото.

Ответникът, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли за отхвърлянето й като неоснователна. Не претендира разноски по делото, но прави възражение за прекомерност на разноските, претендирани от жалбоподателя.

Съдът, като прецени приетите по делото доказателства и обсъди доводите на страните, прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е кандидатствал за подпомагане по схемите и мерките за директни плащания на площ, за кампания 2011 г. със заявление с У. 24/140709/39661 от 08.05.2009 г.

Заявлението е било съобразено с изискванията на Наредба N 107 от 23.08.2006 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за подпомагане на площ на Министъра на земеделието и горите, действала към момента на подаването му.

Съгласно приложението към чл. 2, ал.2 от цитираната наредба, към всяко заявление се попълва и Таблица на използваните парцели, в която земеделският стопанин сам посочва групата култури, които обработва. В случая жалбоподателят е декларирал, че е запознат с условията по схемите и мерките, за които кандидатства за субсидия.

По създадената И., съгласно чл. 24 от Наредба N 105 от 22.08.2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и използване на И., Разплащателната агенция извършила задължителните административни проверки на заявленията, като съпоставила включените в тях данни с данните от системата за регистрация на кандидатите и на подадените заявления за подпомагане. Административните проверки включвали: проверки за допустимост на кандидата; проверки за допустимост на земеделските площи; кръстосани проверки между данните в заявлението и отделните регистри; кръстосани проверки между данните в отделните заявления за наличие на едни и същи площи, декларирани от повече от един земеделски стопанин.

С процесното уведомително писмо е определена санкция за бъдещ период в размер на 3429.30 лева по схема НР 1, съгласно таблица № 2. Никъде в акта или в адм. преписка не е посочено фактическото и правно основание за извършеното удържане на посочената сума.

В преписката е приет издаден от изпълнителния директор на ДФ „Земеделие" АУПДВ № 01-6500/22571 от 12.04.2011 г., с който е установена недължимо изплатено на жалбоподателя единно плащане за площ за кампания 2009 г. по У. в размер на 17295.45 лева.

С решение № 317/22.12.2011 г. по адм. д. № 283/2011 г. по описа на Адм.С. – Стара З. /приложено към настоящото дело, заедно с адм. д. 2645/2012 г. по описа на ВАС/, влязло в сила на 16.05.2013 г, АУПДВ № 01-6500/22571 от 12.04.2011 г. на зам. изпълнителния директор на ДФ „З" е отменен.

Предвид горните фактически констатации, след извършена проверка по реда на чл. 168, ал. 2, във връзка чл. 146 от АПК, съдът изведе следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, в срок и срещу подлежащ на обжалване ИАА в оспорената му част.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният акт е валиден – издаден е от компетентен орган в кръга на неговата

материална компетентност. Същият обаче не притежава изискуемата форма съгласно чл. 59, ал.2 от АПК – актът не съдържа никакви фактически и правни основания.

Процесният индивидуален адм. акт - уведомително писмо за приключила обработка на заявление по схемите и мерките за директни плащания на площ за кампания 2009 г. с изх. № 01-6500/5403 от 08.05.2013 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" г., в оспорената му част, с която е определена санкция за бъдещ период в размер на 3429.30 лева по схема НР 1, съгласно таблица № 2, е нищожен на следното законово основание – чл. 177, ал. 2 от АПК. Силата на присъдено нещо на решението на съда действа между страните по делото и е задължителна за съда, който го е постановил, за всички съдилища, учреждения и общини в Република Б. - чл. 297 от ГПК, приложим съгласно чл. 144 от АПК. С процесното писмо в оспорената му част, се изпълнява отменен акт - АУПДВ № 01-6500/22571 от 12.04.2011 г., поради което не би следвало същото в тази му част да породи правни последици. С влязлото в сила решение № 317/22.12.2011 г. по адм. д. № 283/2011 г. по описа на Адм.С. – Стара З. е отменен акта като незаконосъобразен – постановен в противоречие както на процесуалния закон, така и на материалния закон. Мотивите в процесното писмо са изцяло в посока, че отменения АУДВ следва да бъде изпълнен, понеже съдът е открил установил единствено съществени нарушения на процесуалните правила, но не и нарушение на материалния закон. Приема се също така, че не се дължи възстановяване на недължимо изплатените суми, но без каквито и да е съображения се определя санкция за бъдещ период, въпреки, че дори в отменения акт такава не е определена.

По изложените съображения, съдът намира, че процесното уведомително писмо за приключила обработка на заявление по схемите и мерките за директни плащания на площ за кампания 2009 г. в оспорената му част е нищожно, постановено в противоречие с влязъл в сила съдебен акт – решение № 317/22.12.2011 г. по адм. д. № 283/2011 г. по описа на Адм.С. – Стара З.., на основание чл. 177, ал. 2 от АПК и следва да бъде обявено за такова. Освен това липсата на каквито и да било фактически и правни основания за определената санкция за бъдещ период на сума в размер на 3429.30 лева представлява грубо нарушение на процесуалния закон – чл. 59, ал. 2 от АПК, което представлява самостоятелно основание за обявяване на нищожността му.

По делото се прави искане за присъждане на разноски от жалбоподателя чрез процесуалния представител на същия по отношение на сумата по пълномощното, приложено по делото в размер на 600 лева, изплатени в брой - л. 70 от д. По отношение на хонорара е налице възражение за прекомерност от ответната страна. Същото обаче е далеч под трикратната сума по минималния размер – 3Х350 лева – или 1050 лева, съгласно Наредба № 2 и следва да бъде присъдено в цялост, на осн. чл. 143, ал. 1 от АПК.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на уведомително писмо за приключила обработка на

заявление по схемите и мерките за директни плащания на площ за кампания 2009 г. с изх. № 01-6500/5403 от 08.05.2013 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", с което по общо заявление за плащане на площ с У. 24/140709/39661 от 08.05.2009 г., в частта му, с която е определена санкция за бъдещ период в размер на 3429.30 лева по схема НР 1, съгласно таблица № 2;

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" да заплати на П. К. Р., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място] разноски по делото в размер на 600 /шестстотин/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от уведомяването на страните.

СЪДИЯ: